

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ - ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμισία Παναγιώτου, Γεώργιο Αναστασάκο, Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες. Με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Αθανάσιου Κατσιρώδη, (κωλυομένης της Εισαγγελέως) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου. Συνήλθε σε Συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 24 Οκτωβρίου 2017, προκειμένου να αποφανθεί για την αίτηση του αναιρεσειόντος- κατηγορουμένου Α. Μ. του Θ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Νίκα, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 769/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Άμφισσας.

Με Πολιτικώς ενάγουσες τις: 1. "...", 2. "...", ως πρωτοδίκως παρασταθείσες. Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Άμφισσας, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσειών-κατηγορούμενος ζητεί τώρα την αναίρεση της απόφασης αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμ. πρωτ. .../5.7.2017 αίτησή του, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2017.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Κατσιρώδης, εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την πρόταση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Βουρλιώτη, με αριθμό πρωτ. ....8.2017, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: "Εισάγω ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 513 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, την από 5-7-2017 αίτηση αναιρέσεως του Α. Μ. του Θ., κατοίκου ..., κατά της υπ' αριθμ. 769/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Άμφισσας και εκθέτω τα εξής: Όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 462, 473 παρ. 1, 3 και 507 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ένδικων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Ειδικότερα, όμως, η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου της αιτήσεως αναιρέσεως κατά των αποφάσεων για τις οποίες επιτρέπεται η άσκηση της, αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο, κατά το άρθρο 473 παρ. 3 ΚΠΔ, ειδικό βιβλίο, εκτός αν ο δικαιούμενος ήταν απών κατά τη δημοσίευση της και είναι γνωστής διαμονής στην ημεδαπή, οπότε η κατά τα άνω δεκαήμερη προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της σχετικής απόφασης. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 474 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, με την επιφύλαξη της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 473, το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στο γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Περαιτέρω, όπως ορίζεται στο άρθρο 340 παρ. 2 ΚΠΔ "2. Σε πταίσματα, πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να

εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωση του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορος του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν...". Τέλος, κατά το άρθρο 476 ΚΠΔ "1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα...το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει τους διαδίκους που εμφανιστούν, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο...". Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 473 παρ. 3 του ίδιου Κώδικα, συνάγεται ότι η κατά του εκκαλούντος, που εκπροσωπήθηκε πλήρως από τον διορισθέντα με παρεμπίπτουσα απόφαση συνήγορο, εκδοθείσα απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, λογίζεται ότι δημοσιεύθηκε με την πραγματική παρουσία του εκκαλούντος και ότι η τασσόμενη προθεσμία προς άσκηση της αιτήσεως αναιρέσεως κατά της αποφάσεως αυτής με έκθεση στον γραμματέα του πρωτοδικείου, που ορίζεται σε δέκα ημέρες, αρχίζει από τότε που η κατά τα άνω τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου και δεν είναι αναγκαία η προς τον εκκαλούντα επίδοση της, αφού αυτός δικάζεται θεωρούμενος παρών [ΑΠ (σε Συμβούλιο) 77/2013]. Η εκπρόθεσμη άσκηση ένδικου μέσου συγχωρείται μόνο αν συντρέχει περίπτωση ανώτερης βίας ή ανυπερβλήτου κωλύματος που εμπόδισε την νόμιμη ενάσκηση του περί ου ο λόγος δικαιώματος, σύμφωνα με τη γενική αρχή ότι κανένας δεν υποχρεώνεται στα αδύνατα (*impossibilium nulla obligatio est*). Στην περίπτωση, όμως, αυτή, στη συντασσόμενη, κατά το άρθρο 474 παρ. 2 ΚΠΔ, σχετική έκθεση πρέπει να γίνεται επίκληση τόσο των διακωλυτικών της εμπρόθεσμης άσκησης του ένδικου μέσου περιστατικών, που συνιστούν την ανώτερη βία ή το ανυπερβλήτο κώλυμα, όσο και των αποδεικτικών προς τούτο αποδεικτικών μέσων [ΑΠ 223/2012_ΑΠ 1801/2011_ΑΠ 1426/2008]. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης αποφάσεως, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του αναιρετικού ελέγχου και δη της βασιμότητας ή μη του προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Άμφισσας, ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, με την υπ' αριθμ. 769/2016 απόφαση του, καταδίκασε τον αναιρεσείοντα σε ποινή φυλάκισης έξι (6) μηνών, για την αξιόποινη πράξη της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής κατ' εξακολούθηση, με την παρουσία του δικηγόρου Λαμίας Γ. Ν., ο οποίος εκπροσώπησε, κατά το άρθρο 340 παρ. 2 ΚΠΔ, τον κατηγορούμενο-αναιρεσείοντα. Κατά της απόφασης αυτής, η οποία καταχωρήθηκε στο Ειδικό Βιβλίο την 6-6-2017, ο αναιρεσείων άσκησε την κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως, με σχετική δήλωση και επίδοση της στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την 5-7-2017, δηλαδή μετά παρέλευση τριάντα (30) ημερών από την καταχώρηση της ως άνω απόφασης, κατά το άρθρο 473 παρ. 2 ΚΠΔ. Στη σχετική, όμως, δήλωση, ενώ προβάλλονται διάφορες αιτιάσεις και δη για έλλειψη από την απόφαση της απαιτούμενης ειδικής και εμπειρισταωμένης αιτιολογίας, ουδέν διαλαμβάνεται για την εκπρόθεσμη άσκηση της αιτήσεως αναιρέσεως και συγκεκριμένα για το αν υπόκεινται λόγοι ανώτερης βίας ή ανυπερβλήτου κωλύματος που δεν επέτρεψαν την εμπρόθεσμη άσκηση της, δηλαδή με δήλωση και επίδοση της εντός είκοσι ημερών από την καταχώρηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως στον Εισαγγελέα του Αρείου

Πάγου και όχι από την, μη απαιτούμενη εν προκειμένω, επίδοση της στον κατηγορούμενο, καθόσον η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε με την παρουσία του ανωτέρω εκπροσώπου και συνηγόρου του τελευταίου, ο οποίος στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι δικάστηκε με την πραγματική παρουσία του. Κατά συνέπεια όσων προεκτέθηκαν, η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως, εφόσον ασκήθηκε εκπροθέσμως και δεν διαλαμβάνονται σ' αυτήν δικαιολογητικοί της εκπρόθεσμης άσκησης της λόγοι, είναι απαράδεκτη και ως τέτοια πρέπει να απορριφθεί και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα της προκείμενης διαδικασίας (άρθρα 476 παρ. 1-583 παρ. 1 ΚΠΔ). Για τους λόγους αυτούς Προτείνεται: Να απορριφθεί η από 5-7-2017 αίτηση αναιρέσεως του Α. Μ. του Θ., κατοίκου ..., κατά της υπ' αριθμ. 769/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Άμφισσας Και Να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα της προκείμενης διαδικασίας". Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Χαράλαμπος Βουρλιώτης
Αφού άκουσε
τον Αντεισαγγελέα, που αναφέρθηκε στην παραπάνω εισαγγελική πρόταση και τον πληρεξούσιο του αναιρεσειόντος.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 462, 473 παρ. 1,3 και 507 παρ. 1 εδ α ΚΠοινΔ , όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης , η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη , εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Ειδικότερα όμως η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αιτήσεως αναιρέσεως κατά των αποφάσεων για τις οποίες επιτρέπεται η άσκηση της, αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωρηθεί στο, κατά το άρθρο 473 παρ. 3 ΚΠοινΔ , ειδικό βιβλίο, εκτός αν ο δικαιούμενος ήταν απών κατά τη δημοσίευση της και είναι γνωστής διαμονής στην ημεδαπή, οπότε η κατά τα άνω δεκαήμερη προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της σχετικής απόφασης. Εξ άλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 474 παρ. 1 εδ. α' ΚΠοινΔ, με την επιφύλαξη της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 473, το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (η το βούλευμα) ή στο γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στο προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Περαιτέρω, όπως ορίζεται στο άρθρο 340 παρ. 2 ΚΠοινΔ: "Σε πταίσματα, πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωση του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορος του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν.....". Τέλος, κατά το άρθρο 476 ΚΠοινΔ " 1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ... .το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει τους διαδίκους που εμφανιστούν, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο". Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνη του

άρθρου 473 παρ. 3 ΚΠοινΔ συνάγεται ότι η κατά του εκκαλούντος που εκπροσωπήθηκε πλήρως από τον νομίμως διορισθέντα συνήγορο εκδοθείσα απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, λογίζεται ότι δημοσιεύθηκε με την πραγματική παρουσία του εκκαλούντος και ότι η τασσόμενη προθεσμία προς άσκηση της αιτήσεως αναίρεσεως κατά της αποφάσεως αυτής με έκθεση στον γραμματέα του πρωτοδικείου, που ορίζεται σε δέκα ημέρες , αρχίζει από τότε που η κατά τα άνω τελεσίδικη απόφαση θα καταχωρηθεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου και δεν είναι αναγκαία η προς τον εκκαλούντα επίδοση της, αφού αυτός δικάζεται θεωρούμενος παρών. Με τις διατάξεις αυτές αφ' ενός μεν προσδιορίζονται αποκλειστικώς τα αρμόδια όργανα ενώπιον των οποίων θα συνταχθεί η έκθεση αίτησης αναίρεσης, αφ' ετέρου δε επιβάλλεται υπογραφή του αναιρεσειόντος και του αρμοδίου οργάνου ενώπιον του οποίου λαμβάνει χώρα η δήλωση και συντάσσεται η οικεία έκθεση. Η σύνταξη της έκθεσης αποτελεί συστατικό τύπο της άσκησης της αίτησης αναίρεσης και συνεπώς δεν είναι δυνατόν να παρακαμφθεί. Η δε μη σύνταξη αυτής (της έκθεσης) επάγεται το απαράδεκτο της αίτησης αναίρεσης κατά το άρθρο 476 παρ. 1 Κ.Π.Δ. και την απόρριψη της για το λόγο αυτό κατά το άρθρο 513 παρ. 1 εδ. α' του ίδιου κώδικα. Οι επιβαλλόμενες από το νομοθέτη ως άνω διατυπώσεις για το παραδεκτό της άσκησης του ενδίκου μέσου της αναίρεσης διασφαλίζουν την ασφάλεια δικαίου και την ορθή λειτουργία της δικαιοσύνης και κατ' ουδέν παρεμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στο δικαστήριο, με συνακόλουθο αποτέλεσμα να μην παραβιάζεται το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ και τα άρθρα 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. β' του Συντάγματος. Και τούτο διότι το δικαίωμα πρόσβασης στο δικαστήριο δεν είναι απόλυτο αλλά υπόκειται σε περιορισμούς, ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις του παραδεκτού του ενδίκου μέσου, αφού απαιτείται από τη φύση του η ρύθμιση του από το κράτος, το οποίο έχει τη διακριτική ευχέρεια, αρκεί μόνο οι τιθέμενοι περιορισμοί και προϋποθέσεις να μην περιορίζουν την πρόσβαση του διαδίκου κατά τέτοιο τρόπο ή σε τέτοιο βαθμό ώστε το δικαίωμα της προσφυγής στο δικαστήριο να πλήττεται στον ίδιο τον πυρήνα του (Ολ. Α.Π. 2/2008, Α.Π. 1278/2014).

Η εκπρόθεσμη άσκηση ένδικου μέσου συγχωρείται μόνο αν συντρέχει περίπτωση ανώτερης βίας ή ανυπέρβλητου κωλύματος που εμπόδισε την νόμιμη ενάσκηση του περί ου ο λόγος δικαιώματος, σύμφωνα με τη γενική αρχή ότι κανένας δεν υποχρεώνεται στα αδύνατα (*impossibilium nulla obligatio est*). Ως ανώτερη βία η οποία δικαιολογεί την εκπρόθεσμη άσκηση του ενδίκου μέσου νοείται κάθε γεγονός απρόβλεπτο και εξαιρετικό, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να αποτραπεί με μέτρα εξαιρετικής επιμελείας και συνέσεως (Ολ. Α.Π. 15/1987), ενώ ως ανυπέρβλητο κώλυμα θεωρείται εκείνο το οποίο οπωσδήποτε δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ασκούντος το ένδικο μέσο διαδίκου και δεν μπορεί να υπερνικηθεί από αυτόν με κανένα τρόπο (Ολ. Α.Π. 763/1987). Στην περίπτωση όμως αυτή, στη συντασσόμενη κατά το άρθρο 474 παρ. 2 Κ.Π.Δ. σχετική έκθεση πρέπει να γίνεται επίκληση τόσο των διακωλυτικών της εμπρόθεσμης άσκησης του ενδίκου μέσου περιστατικών που συνιστούν την ανώτερη βία ή το ανυπέρβλητο κώλυμα, όσο και των αποδεικτικών μέσων που αποδεικνύουν τα περιστατικά αυτά (Α.Π. 1426/2008, Α.Π. 123/2014. Εάν η ως άνω έκθεση (αναίρεσης) δεν διαλάβει τέτοια περιστατικά ή αν τα περιστατικά αυτά δεν αποδεικνύονται από τα αποδεικτικά μέσα που επικαλείται και προσκομίζει, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει τους διαδίκους που εμφανιστούν, κηρύσσει, ως εκπρόθεσμο, απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο. Στην

προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι: Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αμφισσας, ως δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, με την υπ' αριθμ. 769 / 2016 απόφαση του, καταδίκασε τον αναιρεσειόντα σε ποινή φυλακίσεως 6 μηνών (την οποία ανέστειλε επί τριετία) για την αξιόποινη πράξη της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής κατ' εξακολούθηση, με την παρουσία του δικηγόρου Λαμίας Γ. Ν., ο οποίος εκπροσώπησε .κατ' άρθρο 340 παρ. 2 ΚΠοινΔ τον κατηγορούμενο - αναιρεσειόντα. Ο αναιρεσειών άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία καταχωρήθηκε στο Ειδικό Βιβλίο στις 6.6.2017, την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως με σχετική δήλωση και επίδοση της στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 5.7.2017, ήτοι μετά από παρέλευση τριάντα ημερών από την καταχώρηση της, κατ' άρθρο 473 παρ. 2 ΚΠοινΔ, δηλαδή μετά την πάροδο της κατά νόμον εικοσαήμερης προθεσμίας. Στην σχετική δήλωση, ενώ διαλαμβάνονται διάφορες αιτιάσεις και δη για έλλειψη από την απόφαση ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, ουδέν διαλαμβάνεται σε αυτή (αίτηση αναιρέσεως) για την εκπρόθεσμη άσκηση της, ήτοι ουδέν εκτίθεται σε αυτήν σχετικώς με την ύπαρξη ανωτέρας βίας ή ανυπερβλήτου κωλύματος που να δικαιολογεί τον λόγο που δεν επέτρεψε την εμπρόθεσμη άσκηση της, πολλω δε μάλλον δεν διαλαμβάνονται τα αποδεικτικά μέσα προς απόδειξη των λόγων της εκπροθέσμου ασκήσεως. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 474 παρ.2 και 476 ΚΠοινΔ, η υπό κρίση αίτηση εισήχθη στο παρόν Δικαστήριο, συνεδριάζον ως Συμβούλιο, προκειμένου να συζητηθεί το απαράδεκτο ή μη αυτής. Κατά τη συζήτηση της εμφανίστηκε ο δικηγόρος του αναιρεσειόντος Γ. Ν. και επικαλέσθηκε ως λόγο ανωτέρας βίας, συνιστάμενο σε ασθένεια της πεθεράς του αναιρεσειόντος Π. χήρας Λ. Α., ότι αυτή πάσχει από άνοια κα ότι η υγεία της παρουσίασε επιδείνωση λόγω οξείας λοιμώξεως του αναπνευστικού από 10.6.2017, και με το από 24.10.2017 υπόμνημα του επαναλαμβάνει και αναπτύσσει τον λόγο αυτό, ότι δηλαδή η σύζυγος του (αναιρεσειόντος) ανέλαβε και ασχολήθηκε και με την περίθαλψη της μητέρας της , και ότι για τον λόγο αυτό ο αναιρεσειών δεν ηδυνήθη να παραδώσει την προσβαλλομένη απόφαση εγκαίρως στον πληρεξούσιο δικηγόρο του προκειμένου εκείνος να συντάξει και επιδώσει εμπροθέσμως την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως. Προς απόδειξη δε του λόγου αυτού προσκόμισε και το υπό ημεροχρονολογία από 24.10.2017 ιατρικό πιστοποιητικό του Ιατρικού Συλλόγου Φθιώτιδος (Λαμία), στο οποίο αναφέρεται αορίστως ότι η Π. χήρα Λ. Α....." τον Ιούνιο του 2017 περίπου στις 10 του μηνός υπέστη μια σοβαρή λοίμωξη του αναπνευστικού συστήματος...". Ο ανωτέρω επικαλούμενος λόγος, είναι προεχόντως απαράδεκτος αφού προβάλλεται με το υπόμνημα του αναιρεσειόντος, πέραν τούτου όμως είναι απορριπτέος διότι, και αληθής υποτιθέμενος, δεν μπορεί να υπαχθεί στην έννοια της ανωτέρας βίας ή του ανυπερβλήτου κωλύματος, αφού αφ' ενός η επικαλουμένη ανωτέρα βία συνέτρεξε στο πρόσωπο της συζύγου του και όχι του ίδιου αφετέρου δε μπορούσε, ο ίδιος επιμελώς φερόμενος, να επικοινωνήσει με τον δικηγόρο του για τις απαιτούμενες ενέργειες για την άσκηση της αναιρέσεως, αφού αυτό είχε προκύψει πριν από την άσκηση της αναιρέσεως (5.7.2017). Ειδικότερα, η ιατρική εξέταση της Π. χήρας Λ. Α. πεθεράς του αναιρεσειόντος, φέρεται σύμφωνα με το περιεχόμενο του προσκομιζόμενου ως δικαιολογητικού παραπάνω ιατρικού πιστοποιητικού που φέρει ως ημεροχρονολογία την 24.10.2017, να έλαβε χώρα "τον Ιούνιο του 2017 περίπου στις 10 του μηνός", δηλαδή πριν από τον χρόνο ασκήσεως της αναιρέσεως που ήταν η 5.7.2017, και έπρεπε αφού τα περιστατικά και το δικαιολογητικό τους ήταν γνωστά, να διαληφθεί ως λόγος αιτιολόγησης της εκπροθέσμου ασκήσεως της, τόσο αυτός όσο και το αποδεικτικό αυτού μέσο στην έκθεση αυτής.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ασκηθείσα εκπροθέσμως κατ' άρθρο 476 παρ. 1 ΚΠοινΔ, και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 585 παρ. 1 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την υπ' αριθμ. πρωτ. .../5.7.2017 αίτηση του Α. Μ., του Θ., κατοίκου ..., για αναίρεση της υπ' αριθμόν 769/2016 αποφάσεως του Τριμελούς

Πλημμελειοδικείου Άμφισσας.

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 7 Νοεμβρίου 2017.

Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα στις 26 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ